

i Orden, og om de ikke alene vilde gaa i Orden i Dag, men om Ordenen ogsaa maatte blive af Varighed.

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) skal jeg sige, at jeg ikke har hørt ham rette nogen Forespørgsel, og jeg har derfor ikke haft Anledning til at gøre nogen som helst kritisk Bemærkning til det ærede Medlem. Mine Bemærkninger var henvendte til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foos), hvis Udtalelser var af en ganske anden Art end de, jeg nu har haft den Glæde at høre det ærede Medlem fremsætte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Nørgaard: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1919—20.

(Lovforslaget som vedtaget af Folket findes i Tillæg C. Sp. 1287).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag, der, uden at Omtale fandtes nødvendig, er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget. Naar Folketinget har givet Lovforslaget denne villige og hurtige Behandling, formoder jeg, at det ikke mindst har været, fordi man ligesom jeg har haft den Opfattelse, at det forhaabentlig vilde være sidste Gang, det var nødvendigt at fremsætte et Lovforslag af denne Art. Lovforslaget er jo fremkaldt af de ganske særlige Forhold og ikke mindst af den Omstændighed, at den gældende kommunale Skattelov ikke med Hensyn til sine Bestemmelser, Fradragsregler o. s. v. egentlig passer paa den nu-

værende Situation, og at derfor en midlertidig Hjælp, saa længe disse Bestemmelser bestaar, har kunnet være naturlig. Lovforslaget gør det kun muligt for Kommunalbestyrelserne at eftergive eller nedsætte Skatter, hvis Forholdene i Skatteaarets Løb maatte blive saadanne, at der er Grund til saadanne Lempelser overfor Skatteyderne. Jeg haaber, at Tinget, ligesom det er sket nogle Gange tidligere, vil indrømme Kommunalbestyrelserne denne Ret, forhaabentlig for sidste Gang.

Kragh: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er en velkendt Gengang. Vi havde det til Behandling her paa Rigsdagen i Marts 1918, gældende for Skatteaaret 1917—18, atter i Februar 1919 for Skatteaaret 1918—19 og allerede nu i Juni 1919 for Skatteaaret 1919—20. Ministeren har begrundet Fremsættelsen saa kort Tid efter, at vi har haft denne Lov til Behandling sidste Gang, med Ønsket om at sætte Kommunalbestyrelserne i Stand til straks at kunne eftergive Skat for det første Kvartal af indeværende Skatteaar.

Da Lovforslaget sidste Gang blev fremsat her i dette Ting, var der jo en Bestemmelse føjet til, som jeg nok tør sige virkede forstemmende paa et Flertal af Tinget her, og som det derfor ogsaa var Flertallet magtpaaliggende at faa fjernet, hvilket lykkedes. Denne Gang fremtræder Lovforslaget imidlertid i den Skikkelse, hvori det sidst forlod Landstinget, saaledes at der for mig ikke er nogen Anledning til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder eller Hensigten med det; men derimod kan jeg ikke undlade at henvende Opmærksomheden paa, at der, endskønt det altsaa er det tredje Skatteaar, for hvilket man ønsker, at denne Lov skal være virksom, dog endnu ikke foreligger for Rigsdagen nogen som helst Oplysning om, efter hvilke Principper man har bragt Loven til Anvendelse, og i hvilket Omfang den er blevet anvendt. For Skatteaaret 1917—18 var Oplysningerne meget sparsomme med Hensyn til Lovens Anvendelse og kom, hvis jeg ikke husker fejl, ikke fra den højtærede Minister, men fra anden Side. Hvilken Betydning Loven har haft for Skatteaaret 1918—19, ved vi slet ikke noget om, men jeg maa ogsaa erkende, at der er forløbet saa kort Tid, siden Loven i Februar d. A. fik Gyldighed for Skatteaaret 1918—19, at det er muligt, at Oplysningerne endnu ikke kan være til Stede. Jeg kan dog ikke und-